

2

... शौनकर्वाच कथमस्ति मुघंतमुपति
 ऐतन्नातनं ऐतन्नेतुहिवेमेनु प्रपेधशरणांतव १॥ सुमंत एवाच इहमये
 प्रपेध शंखचक्रगोविंदं प्रणाम्यसि सारेवमर्जुनेन मरुत्तना कुरुहे
 मरुत्तजनिवृत्ते भारतेरणे हिरण्यसिमागम्य श्रीहिसंलोभप्रजितं ३॥ कुरु
 मणि जतिपुंढ्रेभ्रत्वा प्रार्थयित्वा व्रवोहिं अर्जुन उवाच शानं व धर्मसा स्यातां ३
 सा दुद्यत रं तथा ४॥ मया लक्ष्मण परिज्ञातं वा प्रमय सचराचरं सृष्टं तृप्तिमयं वा
 संवत्सु मर्हसि माधव ५॥ भक्त्या भिजा मिहेवेश प्रपश्य प्रशस्तः सूर्यभक्तिं १॥
 प्रीष्ट्या भिजेयं सूर्यं प्रपूजयेत् ६॥ तदहं श्रोतुमिहा भिज्यस्मिन् शोहेन पाश्व श्री
 भगवान उवाच रुद्रादि देवतैः सर्वं कष्टेन कथितं मया ७॥ व हो हं कर्म विन्यासं म
 एतदुवच्यते तैः स्माकं पत्न्या पृष्टः मे रुद्रि तो भवार्जुन ८॥ तदहं सं प्रवक्ष्यामि मया
 हि मध्यावशानकं अर्जुन उवाच नारायण सग

स्ववामात्मनिः प्रतिजगत्तुहः सर्वात्मप्रभुनेगरोरेवात्ताप्रतावेवीजं हीशक्तिः सर्व
 नापतामंत्रवडंगन्यासेयपेविनिपोगः ॐ क्रोमगुह्याभ्यां नमः ॐ हंतर्जनीभ्यां न
 मः ॐ वंदुमध्वमाभ्यां नमः ॐ हेमनामिकाभ्यां नमः ॐ हों कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॐ हः
 सरतलं करण्डाभ्यां नमः ॐ हं हृदपापनमः ॐ हं तिसेसाहा ॐ हुं तिपापैवप
 ह ॐ हों क्रवधापहं ॐ हों नेचापवोषह ॐ हः श्रान्तापप्रह ॐ यधानं भाश्चर्यन
 यमोलिः स्फुरदधरुवारं जितवाहलेशाभास्यंतोदिव्यतेजः सक्रातुगुतायु
 तोभासुभिः विश्वाकाशावक्रासेरयगिरिषिषेभासतावलेपः सर्वान्तर
 प्रतायकुण्डनभवतुजगत्पातुसर्वप्रभावः २४॥ प्रवमहृदलंपद्मे प्रगाधारि
 प्रतिष्ठितं मयावीजं रत्नायेष्टौ पंचमुक्तापेक्षितं २५॥ प्रादिसंभास्करं भानं
 रपिं सर्वं हिवाकरं मातृं तपनं चेति हलेष्यसुखं सर्वं जपेत् २६॥ हीतासुखं पपा
 दाविमृतिविमलातथा श्रमोयसुखितं चेति मध्ये श्रीसुवतोमयो २७॥ ॐ तं तं दे

अथ महिम्नमुद्यंतप्रपत्तिष्ठेत्सनातनं श्रीभगवान् इवाव साधुपार्थमह बोहो गुरुः
 नासिपांडव १०॥ जन्मोपपत्तस्युपस्थानं तत्प्रवित्रं विभावसो सर्वमंगलमंगलं सर्वपा
 पप्रणासनं ११॥ सर्वरोगप्रशमनं मापुर्वं कृत्वा नमस्तमं श्रीमीत्रहृन्मनं पार्थ संग्रामेय
 सवर्धनं १२॥ सर्वधनपुत्राणां महित्यहृदयं शतं पत्न्यासा सर्वपापेभ्यो मुच्यते
 जान संसपः १३॥ त्रिष्टुतोकेषु विख्यातं निःश्रयं परं देवदेवं नमस्तस्य प्रातस्पाप
 वर्जनं १४॥ विश्वान्येके नेकहपाणि न श्रयंति स्मरणादपि तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सधैर
 राधेपेत्सह १५॥ अथ श्री आदि सहस्रनामोत्रमंत्रस्य श्री कृष्ण जीवः श्री भगवान्
 संपन्नाय ततो देवता नुष्टुप हृदः हारत रूपरंघ्रिवाकरं हृत्तिरित्योजं नमो भग
 वते जिह्वते चैव नरपातवे रूते नमः इति शक्तिः अंस्तुमानीति जीवकं अग्निगोमै
 रतिमं नः मम श्रामनासि ध्येयं श्री सूर्य प्रोत्पत्तये विनिर्वाणः ॐ आदिसमं न

3

नमो भगवते वासुदेवाय ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतायां अष्टादशोऽध्यायः ॥
 स गृह्यते प्रपञ्चं वै यमित्रं वै च ॥ ४० ॥ वासुदेवांश्चिदां हस्ते त्वष्टां वाम
 तः करे हस्तावसुभारः पातु रूपां पातु भानुमान ॥ ४१ ॥ उदरे तु पमं विद्या हरिः स
 नमि मंडले भगवतु विन्यशे ध्वंसं रुद्रं भवोस्तु विन्यशे ॥ ४० ॥ पान्वास्तु गोपति
 न्यस्तपसा वितातु जैव्यो पादपोश्च विवस्वतं शुभ्रपोश्च हरिवाकरं ॥ ४१ ॥ वासुत
 सुतमो ध्वंसं मगमभ्यंतरे न्यशेत् सर्वान् गेषु सहस्रांस्तु शिखरित्वं न्यशेत्
 ॥ ४२ ॥ एष माहिस्य विन्यासो देवानामपि उर्लभः इह भक्तानि कृत्वा र्चसपातिप ॥ ४३ ॥
 मागतिः ॥ ४३ ॥ ब्रह्मकोटोक्तान् पापान् मुच्यते नात्र संसपः सपरिभपनैव स
 मागतिः ॥ ४४ ॥ एष संघट्टात्तेषु तथा वै तिस्राम्बुले त्रिसंध्यं च य
 न्यातुं गृह्यते कर्त्तव्यं ॥ ४५ ॥ विस्फोटकसमुत्पन्नं तोयं नरसमुद्भवं सितो
 र्जं नैव शोभते सर्वं विनाशनं ॥ ४६ ॥ कुष्ठव्याधितपारं ह्यनं तोयं श्वविद्वि

३॥

[illegible]

4

उर्विजपगतिः शूरसेजोरासिर्महायशाशंभुचिः चांगहो धौम्यो हव्यकव्यप्रहापकः
 अं सुमानुत्तमो ह्येवमप्यजः सामि एव च ५७ हरिश्च तमो हारि सप्तसप्तमिर्मह
 न्नमान आग्निगर्भो हिते पुनः संभुसिभिर्हिनाशनः ५८॥ प्रष्टा विश्वं भरो मित्रः
 सुवर्ण सुप्रदीपकः आतपी मंडली भास्वान सुतये विश्वतापनः ५९॥ कृत
 विष्णोर्महा तेजाः सर्वान्मयो भवः अहश्चैव अहश्चैव प्रभाकर इवाग्नौ ६०॥
 ४॥ अं इश्वं दंगहः सौम्यो हव्यकव्यप्रहापकः अंगारको मलंगारो रत्नांग श्वांगव
 र्धनः शुद्धो वृद्धात्मनो वै दिव्यं ह्यत्मा वृध्यवर्धनः वरुभानुर्वहभ्राता बह ४॥
 ह्यमा वरुस्यतिः शुक्लश्च शुक्लो ताश्च शुक्लः अंगः शुक्लम्रग्राः शानिमा
 नशानिहपति शानेर्ज हतिसर्वदा ६३॥ अनारि रारि रारिः तेजोरासिर्महा
 तपः अरिहवस्व रारिः अरिहो रारि पातिपमः ६४॥ भानुमान भानुहपत्य

धत्ताया यपमानस्यतिमत्पाशुतर्जुन आदित्यमंत्रसंयुक्तं मादित्यं भवने
 रं प्रीतिमान्नापरो देव आदित्यः परमेश्वरः ४८॥ आदित्यमर्चयत्प्रत्ना आदि
 त्यमर्चयेन्निधुवः परादित्यमपते जेममते जति रार्जुन ४९ त्रिसंध्यं मर्चयेत्सूर्य
 स्मरेद्भक्त्या तु जो नरः न च पश्यति हरिं पुं जन्म जन्मनि चार्जुन ५०॥ एतत्तैज
 स्य तं पार्थ आदित्यं हृदयं गणा मुच्यते सर्वपापेभ्यो तस्य लोके राग ह्यति ५१॥
 नमो भगवते आदित्याय नमो नमः आदित्यः सविता सूर्यः खगः प्रखण्डा भस्ति
 मान ५२ सुवर्णं सूर्यो भातुः सूर्यो विश्वतापनः हिरण्यगर्भं द्वासि तपने
 भास्वरो यिः ५३॥ मार्तण्डो गोपतिः श्रीमान् कृतस्तश्च प्रतापवान् तमि अहम्भो
 त्तमश्च तमो नृहः ५४ शुद्धो पितृवनः प्रेक्षी सहस्रं सुमहत्प्रभुः विवश्या
 न प्रक्षोभात् सुमिहो यामरज्जिजितं धर्मरत्निः पतंगश्च सरत्पाभिनेतृ तपः ५५

ह्येवमेव जनानां सहस्रेष्टे सतेष्टे च जेयने ७४॥ एकेन निमिषार्धे ता क्रममा
 तान्मोक्षे वापुः पितृनाथो भूतकर्ता स्वपं प्रभुः ७५॥ अथ तस्मिन्मनुष्यं
 तस्मिन्मनुष्यसहस्रमः पार्श्वतश्च नमस्तुभ्यं नमः सर्वस्य सर्वः गः नमो वेदां तपि
 तापस्य सर्वमंजनमोक्षुते ७६॥ अहो माद्यमासे तु सूर्यो वै प्रा उगुतास्तथा
 च मासे तु वेदांगो भानुर्वै शापतापनः ७७॥ अथ मासे तपे हिन्दू आषाढे तप
 तारविः गमस्तिः आवतो मासे पयोभाद्रपदे तथा ७८॥ सुवर्णरेताश्चैव कर्त्ति
 प्रचरिणाः मार्गशीर्षे ७९॥ तपे मित्रः पौषे विलसन्नातनः ८०॥ इमे ते दृष्टा ५॥
 हिताः कस्यपेण प्रकीर्तिताः उग्ररूपमहात्मानं तपंते विश्वरूपिणाः ८०॥
 एकाधा दशधा चैव सतधा च सहस्रधा तपंते विश्वरूपेण स जंति च हरंति च
 ८१॥ एष विलः शिवश्चैव ब्रह्माश्चैव प्रजापतिः गेह नृश्चैव प्रातश्चैव यमो

स्वर्मानुमानं हि प्रतिमानं ब्रह्मक्रेतुर्महाक्रेतुः सर्वक्रेतुर्गुणतमः ॥ नमो नमः स हस्तं
 सोऽहं हि साप नमः नमः प्रवोपगिरिपे पश्चिमाप नमो नमः ॥ तयोरापगिरिपे हं हि
 राप नमो नमः नमः पद्मप्रवोधाप नमस्ते ह्यहं हस्तं नमो ॥ नमो विप्रप्रवोधा
 य नमो भ्राजि ह्न जि ह्न वे ज्योतिषे च नमस्तुभ्यं शानर्क पि नमो नमः ॥ ६८ ॥ प्रहि
 ताप प्रगल्भाप गुणां ताप नमो नमः नमस्ते होत्रिपतये पथिवीपतये नमो नमः
 ॥ ६९ ॥ नमो रापवषट्कार सर्वयज्ञ नमो स्तुते नमः नमो ज्योतिषे च नमो नमः
 यज्ञ नमो स्तुते ॥ ७० ॥ नमो ह्यहं प्रवर्णाप भास्वराप नमो नमः यपाजपभद्राप
 हरिश्चपापतये नमः ॥ ७१ ॥ व्याधिरूपपाप ग्रहारापतये नमः नमस्ते सर्वय
 नित्यं सर्वं कुरु कुलात्मने ॥ ७२ ॥ नमो वैकुण्ठनाथाय नमस्ते हि च ह्येष त्वं ज्योति
 र्ब्रह्मास्त्वं विसृत्स्वं प्रजापतिः ॥ ७३ ॥ त्वमेव कुरु कुरु ह्यहं ह्यहं ह्यहं

वसुविः स प्राश्ववाहनः ८१ गमस्ति हस्तो व्रतन्यः सर्वदेवनमस्कृतः आपुरतोऽप
 मश्वप्यं नरवर्षस्वमेदिरे ८२ यश्वप्रसादसंतुष्टं माहि स हृदयं जपेत् इत्येतेना
 मिमिः प्राग्य आदि तपस्तोतेनिससः ८३ प्रातरु थापकोते पः तस्यो गभपंकुतः
 मातका न्युच्यते पार्थव्यपिभ्यश्च न संसपः ८४ संध्यं हि सध्यं वा सर्वपापैः प्रमु
 च्यते ८५ त्रिसंध्यं जपमानसु पश्येच्च परमं पदं परं ह्यकुरुते पापं तदं ह्य
 प्रतिमुच्यते ८६ परं ह्यकुरुते पापं तदं ह्यप्रतिमुच्यते इदं सुकुरुते पापं तदं ह्य
 उलानि विचर्चिका ८७ ये चान्यदुष्टो गश्च ज्वर एति सारकाश्चः यपमानसु ८८
 न शंति जीवे च सराशते ८९ संवत्सरे एतमरां पहात स्पृष्टुं वं भवेत् आशि
 षापशपति ह्यापा महेरत्रे धनं जप ९० पश्यं पठते भक्त्या पारे मानोर्महत्मानः
 प्रातस्नानरतः पार्थः एकप्रकृतमानसः ९००॥ सुवर्णचतुर्भुवनं चोद्धृतं

ब्रह्मा एव च न ह्यत्र ग्रह ताराणां मधिपो विश्वतापनः चापुर्गि नर्धनाध्यहो भू
 तप्रतीत्यपंप्रभुः ८३ ॥ एष देवोऽपि देवानां सर्वमाप्पायेते जगत् एष कर्ता हि भूता
 नां संहतोरद्युक्तस्थो ८४ ॥ एष लोकानुलोकाश्च सप्रहेषाश्च सागराः एष
 तापलोकाश्चैव हानवताहसा ८५ ॥ एष ताविधा वकीर्णं होत्रं पतंगतिं एष
 एव प्रगानित्सं संबद्धपतिरस्मिभिः ८६ ॥ एष जगद्विधासाह ह्री श्रीश्च पुरुषो
 त्तमः सर्वदेवाम्निरेव स ह्येव व्यक्तसनातनः ८७ ॥ इश्वरः सर्वभूतानां परमेशो
 भगवतिः प्राणात्मा सर्वभूतात्मा विश्वात्मा विश्वतोमुखः ८८ ॥ जन्म मृत्युं
 एवापि संसारमप्यनाशनः हिरण्यशनं ध्वंसी श्रीमानपातुरिवाक्रः ८९
 विकर्तृना विश्वाश्च मार्तण्डो भास्वरोऽपि लोकप्रकाशनः श्रीमानलोप्रबुद्धो
 भूतेश्वरः ९० ॥ लोकसाहो विनोक्तैः कर्ता हर्ता भित्तिहातपनः पावनश्च

7
॥७॥

जीर्णोऽस्वाहा १० त्रिमिश्ररोगी भवति पंचमिः यपैतु सप्रमिः पार्थ तत्
 सितनुमाविशेत् ११ ॥ एहो सोनामिभूतस्य विभ्रांश्च एण्डव जायते नृते भग्न
 स्फोटयति धावति १२ सिवारुं च कुरुते हंसते क्रूरते पुनः एवं संसृज्यते पार्थ प
 ० पस्यान्महेश्वरः १३ किं पुनर्मानुषः आश्वित्सौ वाचा विवर्जितः पिंडितस्य
 ० सुदेहो ज्वरो भवति हारुणः १४ ॥ यदा चानुग्रहं तस्य प्रतुं भवेति शुभं प्रतुं
 हासलितमाहापजपे नमः १५ ० नमो भगवते माहिराप नमो नमः
 ॥७॥ जपजपभूय हरिश्चापतपे नमः १६ अस्नापते तेन मंत्रेण शुभं भवति नान्य
 या अन्यथा च भवद्दोषो नश्यते नात्र संसयः १७ ॥ अस्तवन्ते निविशन्ते प्रोक्तं पूजां
 देवनि तो धमे अष्टपत्रं लिखेत् स्रं लि मंगो मपमंडले १८ ॥ पर्वपत्रं लिखेत् स्रं
 मग्ने पां तु रविन्यशेत् १९ ॥ बाहो एव हारं विधात व्यवाधियं मित्रमेव च अ
 त्यक्तं सु तरोपने इत्यानां विलुमेव च २० ॥ अथ सुचमयते वक्रमेण च तन

प्रते पुत्रवान् धनसंपन्नो जायते चाह जस्तथा १॥ अक्षिप्तहृदयं पुन्यं सर्वनामविभ्रा
 वणं श्रुत्वा यो नित्यं तत्र संपादयेत्तु च्यते २॥ अतः पातं नास्ति सिद्धिः कामस्य
 पांडव एतज्जपस्व कौंतेय येन श्रेयो ह्यवाप्स्यसि ३॥ अक्षिप्तहृदयं पुन्यं यः पठेत्स
 समाहितः भूत्वा मुच्यते पापात्कृतं द्योगो ह्येव च ४॥ परं शृणु यान्ति तं य
 पठापि समाहितः सर्वपापविशुद्धिमाकर्ण्य लोकं गच्छेत् ५॥ अत्रो लभते पु
 न्नान् कुलं जन्म चापुणात्कुरोगी मुच्यते रोगात् भक्त्या पठते सदा ६॥ पस्व हि
 स्मिन्नेन पार्थः नमिमात्रे जले स्थितः उदयाचलमारुढं जपेत्तमानवो भक्त्या शृणु
 यादपि सख्यमाहितः स पाति परमसुखं पत्रं देवादिवाक्यैः ७॥ अमीत्रहमनं
 सिद्धं यदा ब्रह्म समाभेत्त तदा प्रति कृतिं कुर्यात्स त्रे श्वरणं पुनात् ८॥ अत्र म
 नस्यो न अक्षिप्तहृदयं जपेत् ९॥ हिमा लीढं स्वाहा १०॥ हिमा लीढं स्वाहा ११॥ हिमा

8

॥८

॥९

नमो भगवते सूर्याय अतपते जसे नमः ८०० सिवाय नमः ८॥ १०॥ ३०० अहिस्ताप
 नमः ११० अहिस्ताप शिव विद्या तसि व मा हितापि तां उभयो रंतं नास्ति अहितापस्य
 शिवस्य च १२॥ २०॥ एतहितापस्य हं क्रतुं प्रह्वो वै शिवाकरे उह्ये व्रत तद्रूपं मध्यान्ते
 तुमहे श्वरः ३० अस्तमाने स्वयं विस्तुति मर्तिस्तुति वाकरः ३० नमो भगवते वैश्व
 नरया तवेदसे मम बाधं गच्छात्तुं इवो वनमास्तुते ३१॥ हिमद्युति तमा प्राप
 हो घ्राप नमोस्तुते कृतघ्राप च देवाय तस्मै सुधीत्मने नमः ३२ जपे जपश्च विज
 योजित प्रारो जितो अमः नमो जपे जित क्रो धो वाजिनः स प्रकीर्तिता ३३ हति
 ए परचं शिवाकरं क्रनक्रम पाउजोरेणु पिंजरं प्रति दिन मुह्येन वं न वंचसा ३४
 पेति हिरण्ये एत सं ३४ न स नु ग्या लवाद्यं तेन व्याधिभ्या भयं भवेत् न नागेभ्यो
 भयं चैव न च भजत भयं भवित ३५ दुष्टेभ्यो न भयं तस्य पार्ष्णि वेभ्यस्तथैव च ३
 र्जति रंतो ह्यो पृजां च लभते पशेन ३६ सिद्धि कामो लभेत्सिद्धिं कृत्वा क्रमस्तु

चै
 चैपेत अतः पांशु वज्रामिसिद्धिकामस्य भारत २१ महानेजः सशतपन्नं प्रपद्येत
 तो। जलिः सकेशस्मरणपि घानि कर। वीरशिपांडव २२॥ तिलतंडुलसंयु
 क्तं कुसुमं धोरकेन च रक्तचंदनमिश्रारिक्तत्वात्। अथ भाजने २३॥ धत्वा सार
 णसतसात्रं जानुभ्यां धृत्वा तले मंत्रपूतं गुडाक्रेमो अर्घ्यं रघाद्रुभास्तिने २४॥
 ततो अनेन मंत्रेण अर्घ्यं रघातः अर्घ्यं विरघात्किल्बिषरुकेषु सर्वेषां
 धनीपत्न्याह २५॥ अं हं त्वं वं त्वः लोक्रिपाय सूर्यभूतं पे स्वाहा ३॥ अं हं हुं मां
 तं अस्वाहा ४॥ अं नमोस्तु सूर्याय नमोस्तु भानवे नमोस्तु वैश्वानराय तवे
 स त्वमेव वाद्यं प्रतिगृह्य हं मे देवादिदेवाय नमोस्तु भ्यं ५॥ २२॥ अं नमो भग
 वते नमोस्तुः पातवे रसे हतमर्धमपाभानो ज्वलन्तात्वं नमोस्तुते अं एहि
 त्वं स त्वं सो ते जो एहि जगत्पते अनुकंपय मां भक्त्या गृह्यतां ह्येति वा २६

॥१॥

वामरकाव्याय ४६ अहिंसा चर्चितो देवैः राक्षसः परमं पदं अहिंसो मात्रिको भूत्वा अहि
स्ये आश्रमं यं जगत् ४७ अहिंसां पश्यते भक्त्या ध्रुवं पश्यति मानरः त्रैगुण्यं च त्रि
तत्त्वं च त्रयो लोकोऽप्येकं नयः त्रयाणां त्वं तेषां कर्ता सुखिणस्तु त्वं नमो नमः ४८
नमः सवित्रे ब्रजगदे ब्रवतुषे जगत्प्रशस्तिस्थिना शहेतवे नपीमा पापत्रिगुण
त्मधारितो विरंचिना तपसा शंकरात्मने ५० यस्योदयेनेह जगत्प्रबुध्यते प्रव
र्तते वासिलक्रमसिद्धये ब्रह्मन् ब्रह्मेन्द्र नारायणारुद्रवर्धितः सनः सहापठ तुम
जलं रविः ५१ नमो सुसूर्याय सहस्ररस्मये सहस्रसीर्षान्वितसंभवात्मने सह
त्रयोभूवभावाभाजिने सहस्रसत्त्वायुगधारिते नमः ५२ यन्मंडलं हिमिब्रह्म
विशालं सन्नप्रभं तिब्रह्मनादिरूपं रागिदृक् स होपकारां च पुनातु मां तत्सवित
वैराण्यं ५३ यन्मंडलं देवगणैः सुप्रजितं विप्रैः सुते भावनमुक्तिं क्रोपिह त्वं देवैः स्वंप्र
तामाभिः सूर्यं पुनातु मां तत्सवितुर्वराण्यं ५४ यन्मंडलं शानमपं कायं चिह्नं

कन्यायां एतत्पठति कोते पभक्ति प्रतेन चेतसा ३१॥ अश्वमेध सहस्रस्य वाजपय
 स्वशतानि च कन्याकोऽसहस्रस्य इतस्य फलमाप्नुयति ३२॥ इह माहि सहस्रं यो
 धीते सततं नरः सर्वपापविशुद्धात्मा सूर्यलोके नरूपते ३३॥ नास्मद्वि सप्तमो देवो
 नास्मद्वि सप्तमागतिः प्रत्यहो भगवान् सूर्योपेन विश्वं प्रतिष्ठितं ४० गवांसतसह
 स्राणां संमार्गज्ञेन यत्फलं तत्फलं लभते नित्यं शान्तात्मा ततोति योऽविः ४१॥ यो धीते
 सूर्यं सहस्रं सप्तलं सफलं भवेत् अष्टानां ब्राह्मणानां च त्वेह विद्यासमर्पयेत् ४२
 ब्रह्मलोके नारदाणां च गपते मानवोऽपि वा याति स्मरत्वं प्राप्नोति शुद्धात्मानात्रेण
 सप्तः ४३॥ अजाय लोकात्रयाय पाव। नाय भूतात्मने गोपते पे वषाप सूर्याय सर्व
 प्रत्यगांतकाय नमो महाप्रहृति कोत्तमाप ४४ विवश्वते दोभतांतरात्मने जगत्प्रदे
 श्वाय जगद्विधौ विरौ स्यं भुव वेद सहस्रचक्षुषे शुरोत्तमायामितते जसे नमः सुरैरेने
 कैपरिते विद्याय हिराप ह्याप हिरापमायाय महात्मने मोहो प्रहप नित्यं नमोस्तुते

५०

॥१०॥

१०॥

सिद्धयुक्ताः यन्मन्त्रिनो मन्त्रविहस्मरेति प्रनातुमांते सवितुवरणं १३॥ जन्म
 उन्नेवैवोपगितं पद्यो गिनो यो गयथा नुगम्यं तं सर्वैव प्रणामाभिसर्यं १४
 ननु मांते सवितुवरणं १४॥ ध्येयः सदा सवितुमंडलं मध्यवर्तिना रापलाः सदा
 सिपासन सन्निवष्टः केषां वा नम्ररकुंडलावान्किरीटि हरिहरिं मपंच प्रवर्ध
 तं शांत्वचक्रा १५॥ शशांत्वचक्रं रविमंडले स्थितं कुशो शपाजं सिमनंतमध्यत
 भजामि बुद्ध्या तपनीयमूर्तिना सुरोत्तमं चित्रविभ्रसं तो ज्वलं १६ वेदवेदं गशा
 तिरं इव रिप्तिरं परं रसो घ्रात्तं वरां विस्पितिसंहारकारं १७॥ लोका प्रभाकर १०॥
 श्रेयवलो कवहो महेश्वरः तपनः पावनश्चैव सुचिः सप्ताखवाहनः १८॥ एव च तथा
 पश्य हि यः कनकभूषितः समे भवतु सुप्रीतः पद्महस्तादिवाकरः १९॥ आदि सप्रप
 मं नामं इतीयं तु हि वाकरः त्रितीयं भास्करं नामं चतुर्थं तु प्रभाकरं २०॥ पंचमेत
 सहस्रा सुषुप्तं चैव त्रिभोचनं सप्रमं हरि शश्वं च म्रुमं तु विभावसुं २१॥ नवमं

अपूर्वविशुद्धात्मरूपं समस्ततेजोमपरिव्यरूपं प्रनातुमांतत्सवितुर्वरापं ५५ जन्मं
 लंमृष्टमतिप्रबोधं धर्मस्य च छिंद्यते जनस्य पातसर्वपापपकाराणां च प्रनातु
 मांतत्सवितुर्वरापं ५६॥ जन्मं दत्वा धि विना सरत्तं परं पञ्चसामसुसंप्रगीतं प्रा
 क्रसितं येन च भूभुवः खः प्रनातुमांतत्सवितुर्वरापं ५७॥ यन्मंडलं वै हविरे बहंति
 वाश्चमर्त्या सुरा सिद्ध पद्मा पद्मो धिनो यो गता सारंतिः प्रनातुमांतत्सवितुर्व
 रापं ५८॥ यन्मंडलं सर्वजने सुप्रजितं ज्योतिश्च ब्रह्मा रिहमस्य लोके पत्न्या लक्रा
 नातिना रिह्य प्रनातुमांतत्सवितुर्वरापं ५९॥ यन्मंडलं विश्वं सुचतुर्भुवा ध्यं
 परं सारं पापहरं जनानो पत्न्या यज्ज ह्योपकाराणां च प्रनातुमांतत्सवितुर्वरापं ६०॥
 यन्मंडलं विश्वं सुजं प्रसिद्धं पस्मिन्पग संहरते तिलं च प्रनातुमांतत्सवितुर्व
 रापं ६१॥ यन्मंडलं सर्वगत्तस्य विज्ञो रात्मा परं धाम विबुद्धं तत्त्वं सत्मा शोभे वेग
 रत्तं प्रसिद्धं प्रनातुमांतत्सवितुर्वरापं ६२॥ यन्मंडलं ब्रह्म विहो बहंति गार्पंति पत्न्या रा

११११

दिनप्रेतप्रोक्तं दशमं द्वादशं त्रिंशत् एकादशं त्रिंशत् च द्वादशं सूर्यमेव १२॥ द्वादश
 शरित्तनामानि प्रातः काले तु पः प्रोक्ते दुःस्वप्नं नश्यते तस्य सर्वदुःखं च नाशय
 ति १३॥ इदं कुष्ठं तद्वैव दारिद्र्यं हरेत् पुनः सर्वतीर्थं प्रदं वैव सर्वकामसर्वार्थं १४
 पः पठेत् प्रातः कृपाय भक्त्या नित्यं भिन्नैः सोऽयमप्युत्तमोऽयं लभते मोक्ष
 मेव १५ अग्निमीडनमस्तुभ्यं उच्यते पश्य हृषिणे अग्निश्चापाहिवितस्त्वि
 नमस्ते ओतिषां पते १६ सन्नो देवी नमस्तुभ्यं जगद्धतुर्नमोऽस्तुते पद्मासनः
 पद्मप्रः पद्मगर्भः समद्युतिः सप्ताश्वर्यं पुक्तो हि भुजः स्यात्सुहृद्विः १७ अ
 दितस्य नमस्कारं येषु वंति हिने हिने जन्मांतरसहस्रेण हरिः सन्नो प्रजापते न
 मोक्षमेव बोधाप नमस्तुभ्यं तसा हितो १८॥ नमः प्रसन्नो देवाय भास्कराय न
 मो नमः २०॥ विद्महि विष्णवे तं भास्करं पद्महस्तं सत्कलमुवनेत्रं नरनोपमे